

แนวทางการพัฒนาเกณฑ์การประเมินตามสภาพจริง (Scoring Rubrics)

การประเมินตามสภาพจริงให้ความสำคัญต่อการแสดงออกที่แท้จริงของนักเรียนขณะทำกิจกรรม งาน หรือกิจกรรมที่กำหนดให้นักเรียนทำ จะมีแนวทางไปสู่ความสำเร็จของงาน และมีวิธีการหาคำตอบได้หลายแนวทาง คำตอบที่ได้อาจมิใช่แนวทางที่กำหนดไว้เสมอไป จึงทำให้การตรวจให้คะแนนไม่ชัดเจนเหมือนการใช้ข้อสอบแบบเลือกตอบ ดังนั้น การประเมินจากสภาพจริงจึงต้องมีการกำหนดแนวทางการให้คะแนนอย่างชัดเจน แนวทางการประเมินนั้น จะต้องมีความรัดตัวว่านักเรียนทำอะไรได้สำเร็จ และความสำเร็จอยู่ในระดับใด ซึ่งเรียกว่า รูบริก (Rubric)

การกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) ครูและนักเรียนควรที่จะกำหนดเกณฑ์การประเมินร่วมกัน ซึ่งควรจะทำเสร็จก่อนที่นักเรียนจะได้ลงมือปฏิบัติงาน เพราะเกณฑ์การประเมินสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการสอน เปรียบเสมือนเป้าหมายในการเรียนที่นักเรียนจะต้องรับทราบว่าครูต้องการอะไร และนักเรียนจะต้องทำอะไรเพื่อจะได้คะแนนนั้นมา การกำหนดเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) จะช่วยให้สิ่งคาดหวังและมาตรฐานของงานชัดเจนขึ้น

ความหมายของรูบริก

“ รูบริก ” (Rubric) มาจากภาษาละตินว่า “ RUBRICATERRA ” ซึ่งเป็นคำโบราณที่ใช้ในทางศาสนา หมายถึง การทำเครื่องหมายสีแดงไว้บนสิ่งสำคัญเพื่อชี้แนวทาง ส่วนทางการศึกษานั้น รูบริก หมายถึง สมรรถภาพหรือรายการของคุณลักษณะที่บรรยายถึงความสามารถในการแสดงออกของนักเรียนในแต่ละระดับชั้น เพื่อใช้เป็นแนวทางที่ชัดเจนในการให้คะแนน

นักวิชาการสมัยใหม่อธิบายว่า คำว่า “ Rubric ” หมายถึง “ กฎ ” หรือ “ กติกา ” (Rule) ส่วนคำว่า “ Rubric Assessment ” นั้น หมายถึง แนวทางในการให้คะแนน (Scoring Guide) ซึ่งสามารถที่จะแยกแยะระดับต่าง ๆ ของความสำเร็จในการเรียน หรือการปฏิบัติงานของนักเรียนได้อย่างชัดเจนจากระดับดีมากไปจนถึงระดับต้องปรับปรุงแก้ไข

ดังนั้น รูบริก จึงเป็นเครื่องมือในการให้คะแนน ซึ่งประกอบด้วยเกณฑ์ด้านต่าง ๆ ที่ใช้พิจารณาชิ้นงานหรือการปฏิบัติงาน และระดับคุณภาพของเกณฑ์แต่ละด้านซึ่งมีตั้งแต่ระดับดีเยี่ยมจนถึงระดับต้องปรับปรุง

ส่วนเกณฑ์การประเมิน (Scoring Rubrics) คือ เกณฑ์การให้คะแนนที่ถูกพัฒนาโดยครูหรือผู้ประเมินที่ใช้วิเคราะห์ผลงานหรือกระบวนการที่ผู้เรียนได้พยายามสร้างขึ้น การประเมินผลงานของนักเรียนจะมี 2 ลักษณะ คือ ผลงานที่ได้จากกระบวนการของนักเรียน และกระบวนการที่นักเรียน

ใช้เพื่อให้เกิดผลงาน จะประเมินในลักษณะใดขึ้นอยู่กับจุดมุ่งหมายในการเรียนรู้ อาจประเมินลักษณะใดลักษณะหนึ่งหรือประเมินทั้งสองลักษณะก็ได้ ผู้ประเมินจะต้องตัดสินคุณภาพของผลงานหรือกระบวนการปฏิบัติงานของนักเรียนแต่ละคนที่มีระดับที่แตกต่างกันหลายระดับ ระดับที่แตกต่างกันอาจจะเป็นระดับคุณภาพของชิ้นงานที่ได้สร้างขึ้น หรือระดับของกระบวนการต่าง ๆ ที่นักเรียนแต่ละคนได้ใช้เพื่อเกิดผลงาน

ทำไมต้องใช้รูบริก

รูบริก มีความเกี่ยวข้องกับครูและนักเรียนด้วยเหตุผลหลายประการ ดังนี้

1. รูบริก เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้ได้กับทั้งการสอนและการประเมิน ครูสามารถใช้รูบริกเพื่อพัฒนาหรือปรับปรุงการปฏิบัติงานของนักเรียนได้ และช่วยให้ครูสามารถตั้งความคาดหวังกับการปฏิบัติงานของนักเรียนได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังสามารถแสดงให้เห็นได้อย่างชัดเจนว่าทำอย่างไรจึงจะปฏิบัติงานได้ตามความคาดหวังที่ตั้งไว้ ผลเช่นนี้ช่วยให้มีการพัฒนาหรือปรับปรุงทั้งคุณภาพชิ้นงานและการเรียนรู้ของนักเรียนควบคู่กันไป ดังนั้น จึงสรุปได้ว่าการใช้รูบริกจะช่วยนิยามคำว่า “ คุณภาพ ” ให้ชัดเจนขึ้น อาจมีนักเรียนบางคนไม่ชอบรูบริก เหตุผลพบคือถ้านักเรียนทำงานผิดพลาด ครูสามารถชี้ให้นักเรียนรู้ว่านักเรียนควรจะทำอย่างไรแทนที่จะทำอย่างเดิม
2. รูบริก เป็นเครื่องมือที่มีประโยชน์ในการช่วยเหลือนักเรียนให้เป็นผู้ที่สามารถตัดสินคุณภาพชิ้นงานอย่างมีเหตุผล ทั้งงานของตนเองและผู้อื่น นักเรียนจะรู้ข้อผิดพลาดของตนเองและผู้อื่น การทำเช่นนี้บ่อย ๆ ช่วยให้นักเรียนเกิดความรับผิดชอบในงานของตนเองมากยิ่งขึ้น
3. รูบริก เป็นเครื่องมือที่ช่วยลดจำนวนเวลาที่ครูใช้ในการประเมินผลงานของนักเรียนลงได้ เพราะโดยปกติครูมักประเมินงานของนักเรียนทีละชิ้น แต่ถ้าใช้รูบริกในการประเมินงานแล้วนักเรียนจะสามารถประเมินงานของตนเองและของเพื่อน ๆ ได้ นอกจากนี้ รูบริกยังช่วยให้นักเรียนได้ข้อมูลย้อนกลับเกี่ยวกับจุดเด่น และสิ่งที่ควรปรับปรุงแก้ไขในชิ้นงานของตนเองได้อีกด้วย
4. ครูชอบใช้รูบริก เพราะมีลักษณะยืดหยุ่นที่สามารถทำให้ครูสอนนักเรียนที่มีความหลากหลายแตกต่างกันไปได้อย่างดี
5. รูบริกใช้ได้ง่ายและอธิบายได้ง่ายเช่นกัน การใช้รูบริกจะช่วยให้นักเรียนทราบว่านักเรียนได้เรียนรู้อะไร และเมื่อมีการประชุมผู้ปกครอง ครูอาจใช้รูบริกอธิบายให้ผู้ปกครองเข้าใจได้ง่าย โดยผู้ปกครองจะทราบได้ว่าบุตรหลานของตนต้องทำอะไรบ้างจึงจะประสบผลสำเร็จในการเรียน

ประโยชน์ของรูบริก

รูบริกมีประโยชน์อย่างมากต่อการประเมิน ทั้งนี้เพราะเหตุผลดังนี้

1. ช่วยให้การคาดหวังของครูที่มีต่อผลงานของนักเรียนบรรลุผลสำเร็จได้ โดยนักเรียนจะเกิดความเข้าใจ และสามารถใช้รูบริกต่อการประเมินและพัฒนาชิ้นงานของตน
2. ช่วยให้เกิดความกระตือรือร้นว่า ต้องการให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้หรือพัฒนาการอะไรบ้าง
3. ช่วยให้นักเรียนสามารถระบุคุณลักษณะจากงานที่เป็นตัวอย่างได้โดยใช้รูบริกตรวจสอบ
4. ช่วยให้นักเรียนสามารถควบคุมตนเองในการปฏิบัติงานเพื่อไปสู่ความสำเร็จได้
5. เป็นเครื่องมือในการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างกิจกรรมการปฏิบัติงานต่าง ๆ ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี
6. ช่วยให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ปกครอง ผู้สนับสนุน ศึกษานิเทศก์ ได้เกิดความเข้าใจเกณฑ์ในการตัดสินผลงานนักเรียนที่ครูใช้
7. ช่วยในการให้เหตุผลประกอบการให้ระดับผลการเรียนของนักเรียนได้
8. ช่วยเพิ่มคุณภาพผลงานของนักเรียน

จุดประสงค์ของการสร้างรูบริก

การสร้างรูบริกอาจทำขึ้นเพื่อจุดประสงค์ดังนี้

1. เพื่อประเมินกระบวนการ (Process) เช่น ประเมินการเรียนรู้เป็นทีม กลยุทธ์การสัมภาษณ์ เป็นต้น
2. เพื่อประเมินผลผลิต (Product) เช่น ประเมินเพิ่มสะสมผลงาน รายงานการวิจัย นิทรรศการ ผลงานศิลปะ เป็นต้น
3. เพื่อประเมินการปฏิบัติ (Performance) เช่น ประเมินการนำเสนอปากเปล่า การอภิปราย การสาธิต เป็นต้น

องค์ประกอบของรูบริก

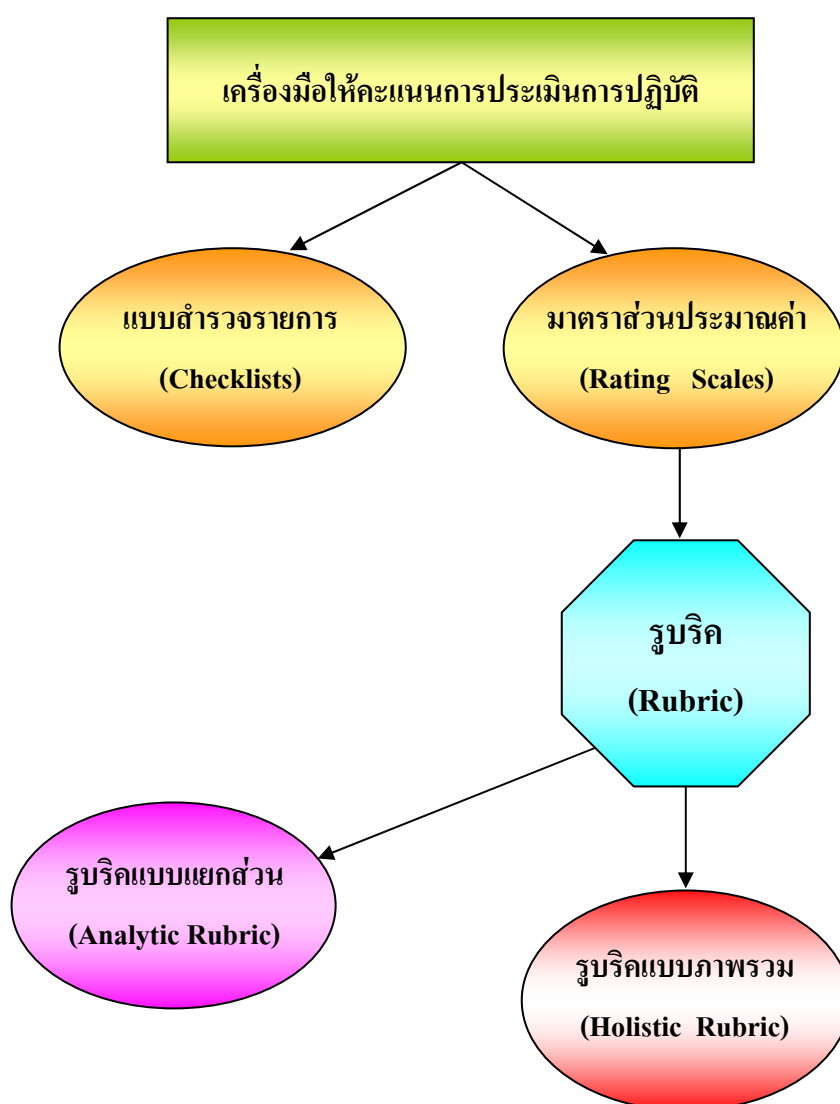
ในการกำหนดเกณฑ์การประเมิน ต้องประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ คือ

1. เกณฑ์หรือประเด็นที่จะประเมิน (Criteria) เป็นการพิจารณาว่าภาระงานหรือชิ้นงานนั้น ๆ ประกอบด้วยคุณภาพกี่ด้าน อะไรบ้าง
2. ระดับความสามารถหรือระดับคุณภาพ (Performance Level) เป็นการกำหนดจำนวนระดับของเกณฑ์ ส่วนมากจะประกอบด้วย 3 - 6 ระดับ

3. การบรรยายคุณภาพของแต่ละระดับความสามารถ (Quality Description) เป็นการเขียนคำอธิบายความสามารถให้เห็นถึงความแตกต่างอย่างชัดเจนในแต่ละระดับ ซึ่งจะช่วยให้ง่ายต่อการตรวจให้คะแนน

ชนิดของรูบริก

รูบริก มี 2 ชนิด คือ แบบภาพรวม (Holistic) และ แบบแยกส่วน (Analytic) ดังภาพ

1) รูบริคแบบภาพรวม (Holistic Rubric) คือ แนวทางการให้คะแนน โดยพิจารณาจากภาพรวมของชิ้นงานโดยจะมีคำอธิบายลักษณะของงานในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน เกณฑ์การประเมินในภาพรวมนี้เหมาะที่จะใช้ในการประเมินทักษะการเขียนที่สามารถที่จะตรวจสอบความต่อเนื่อง ความคิดสร้างสรรค์ และความสละสลวยของภาษาที่เขียนได้

เกณฑ์การประเมินในภาพรวมส่วนใหญ่จะประกอบด้วย 3 - 6 ระดับ ส่วนเกณฑ์การประเมิน 3 ระดับ จะเป็นที่นิยมใช้กันมาก เนื่องจากการใช้เกณฑ์ 3 ระดับนั้น จะง่ายต่อการกำหนดรายละเอียด ซึ่งจะยึดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยสูงกว่าค่าเฉลี่ย และต่ำกว่าค่าเฉลี่ย นอกจากง่ายต่อการกำหนดค่าแล้วยังง่ายต่อการตรวจให้คะแนนอีกด้วย เนื่องจากความแตกต่างระหว่างระดับของเกณฑ์ทั้ง 3 ระดับนั้นจะแตกต่างกันอย่างชัดเจน แต่ถ้าใช้ 5 หรือ 6 ระดับ ความแตกต่างระหว่างระดับจะแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย ซึ่งทำให้ยากต่อการตรวจคะแนน ถ้าต้องการใช้เกณฑ์ 5 หรือ 6 ระดับ วิธีการที่จะช่วยในการกำหนดเกณฑ์ง่ายขึ้น ครูอาจจะสุ่มตัวอย่างงานของนักเรียนมาตรวจ แล้วแยกเป็น 3 กอง เป็นงานที่มีคุณภาพดี ปานกลาง และไม่ดี แล้วตรวจสอบลักษณะที่เป็นตัวแยกระหว่างงานที่มีคุณภาพไม่ดี ลักษณะเหล่านี้จะมาเป็นรายละเอียดของแต่ละระดับ

ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม

ระดับคะแนน	ลักษณะของงาน
3 (ดี)	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ - มีการจัดระบบการเขียน เช่น มีคำนำ เนื้อหา และบทสรุปอย่างชัดเจน - ภาษาที่ใช้ เช่น ตัวสะกดและไวยากรณ์มีความถูกต้องสมบูรณ์ทำให้ผู้อ่านเข้าใจง่าย - มีแนวคิดที่น่าสนใจ ใช้ภาษาสละสลวย
2 (ผ่าน / พอใช้)	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนได้ตรงประเด็นตามที่กำหนดไว้ - มีการจัดระบบการเขียน เช่น มีคำนำ เนื้อหา และบทสรุป - ภาษาที่ใช้ทำให้ผู้อ่านเกิดความสับสน - ใช้ศัพท์ที่เหมาะสม
1 (ต้องปรับปรุง)	<ul style="list-style-type: none"> - เขียนไม่ตรงประเด็น - ไม่มีการจัดระบบการเขียน - ภาษาที่ใช้ทำให้เกิดความสับสน - ใช้ศัพท์ที่เหมาะสม
0	<ul style="list-style-type: none"> - ไม่มีผลงาน

ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินแบบภาพรวม

คะแนน	รายละเอียด
5	แสดงความเข้าใจปัญหาอย่างสมบูรณ์ คำตอบประกอบด้วยทุกประเด็นที่ต้องการ
4	แสดงความเข้าใจปัญหาค่อนข้างมาก คำตอบปรากฏทุกทุกประเด็นที่ต้องการ
3	แสดงความเข้าใจปัญหาบางส่วน คำตอบประกอบด้วยประเด็นส่วนใหญ่ที่ต้องการ
2	แสดงความเข้าใจปัญหาเพียงเล็กน้อย ประเด็นส่วนใหญ่ที่ต้องการไม่ปรากฏ
1	แสดงความไม่เข้าใจปัญหา
0	ไม่ตอบ / ไม่ทำงาน

2) rubric แบบแยกส่วน (Analytic Rubric) คือ แนวทางการให้คะแนน โดยพิจารณาจากแต่ละส่วนของงาน ซึ่งแต่ละส่วนจะต้องกำหนดแนวทางการให้คะแนนโดยมีคำนิยามหรือคำอธิบายลักษณะของงานในส่วนนั้น ๆ ในแต่ละระดับไว้อย่างชัดเจน การเขียนรายละเอียดการให้คะแนนมีเทคนิควิธีดังต่อไปนี้

ก) กำหนดรายละเอียดขั้นต่ำไว้ที่ระดับ 1 แล้วเพิ่มลักษณะที่สำคัญ ๆ สูงขึ้นมาทีละระดับ ตัวอย่างเช่น งานเขียนมีประเด็นการประเมิน คือ เนื้อหา และ การใช้ภาษา สมมติว่าแบ่งรายละเอียดไว้เป็น 4 ระดับ ก็ควรกำหนดลักษณะย่อยหรือตัวแปรย่อยที่สำคัญให้ได้ 4 ระดับ เช่นกัน ดังตัวอย่าง

เนื้อหา	ระดับ	1 สอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
		2 ลำดับเนื้อเรื่องชัดเจน
		3 เรื่องน่าสนใจ
		4 มีจินตนาการ
การใช้ภาษา	ระดับ	1 ผิดพลาดมากสื่อความหมายได้
		2 ถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้
		3 ผิดพลาดน้อย เชื่อมโยงภาษาได้ดี
		4 ถูกต้องเกือบทั้งหมด สละสลวยงดงาม

จากนั้น เขียนรายละเอียดแต่ละระดับโดยการนำลักษณะย่อยหรือตัวแปรย่อยมาจัดลำดับความสำคัญดังได้เขียนตัวเลขกำกับไว้ แล้วนำตัวแปรต่าง ๆ มาเขียนบรรยาย (Descriptive) ให้ชัดเจนจากความสำคัญต่ำที่สุด และเพิ่มตัวแปรถัดไปแต่ละระดับ ดังตัวอย่างการเขียนประเด็นเนื้อหา

เนื้อหา	ระดับ	1 เนื้อหาที่เขียนสอดคล้องกับเนื้อเรื่อง
		2 เนื้อหาที่เขียนสอดคล้องกับเนื้อเรื่องแต่ยังลำดับเรื่องววน
		3 เนื้อหาที่สอดคล้องกับเนื้อเรื่องลำดับเรื่องได้ชัดเจน
ไม่ววน
		4 สอดแทรกสาระบางอย่างทำให้เรื่องน่าสนใจอ่านแล้ว
ทำให้เกิดจินตนาการ

ข) กำหนดจุดอ่อนระดับต่ำสุดไว้ที่ระดับ 1 แล้วเพิ่มความถูกต้องมากขึ้นทีละระดับ ดังตัวอย่างการเขียนประเด็นการใช้ภาษา โดยการกำหนดลักษณะย่อยหรือตัวแปรย่อยที่มีลักษณะในระดับต่ำสุดที่ระดับ 1 แล้วเพิ่มความถูกต้องของลักษณะย่อยขึ้นไปทีละระดับ ดังต่อไปนี้

การใช้ภาษา	ระดับ	1 ภาษาผิดพลาดมาก แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้
		2 ภาษาถูกต้องส่วนมากและสื่อความหมายได้
		3 ผิดพลาดน้อยเชื่อมโยงภาษาได้ดี
		4 ภาษาถูกต้องเกือบทั้งหมด มีภาษาที่สละสลวยงดงาม

ในการเขียนรายละเอียดดังกล่าวข้างต้น แสดงเป็นเชิงคุณภาพ แต่ลักษณะดังกล่าวนี้อาจเขียนในเชิงปริมาณ ดังนี้

การใช้ภาษา	ระดับ	1 ภาษาผิดพลาดไม่เกิน 50 % (หรือ 50 จุด) แต่ยังสามารถสื่อความหมายได้
		2 ภาษาถูกต้อง 50 % - 70 % และสื่อความหมายได้
		3 ภาษาถูกต้อง 70 % - 90 % เชื่อมโยงภาษาได้ดี
		4 ภาษาถูกต้อง 90 % - 100 % มีภาษาที่สละสลวยงดงาม

การเขียนรายละเอียดการให้ระดับคะแนนหรือคะแนนในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ก็มีทั้งจุดเด่นและจุดอ่อนของแต่ละแบบ สำหรับเชิงคุณภาพมีจุดเด่น คือ บางตัวแปรหรือลักษณะไม่สามารถบรรยายได้เป็นปริมาณ เช่น ตัวแปรที่เป็นคุณศัพท์ เช่น สวยงาม ดึงดูด สนุกสนาน สุขสันต์ เป็นต้น จุดอ่อน คือ ในการแปลผลเชิงคุณภาพ เช่น คำว่า มาก น้อย เล็กน้อย นิดหน่อย ไม่มาก เหล่านี้ ผู้ประเมินจะเกิดอึดใจ แสดงถึงคุณภาพออกมาไม่เท่ากัน สำหรับจุดเด่นของเชิงปริมาณ เราสามารถนับเป็นแห่ง (point) สัดส่วน เศษส่วน ร้อยละได้ แต่ก็ถูกโต้แย้งว่ามีจุดอ่อน คือ แต่ละแห่งมีน้ำหนักที่ผิดแตกต่างกัน ตัวอย่างเช่น ผิดเรื่องของภาษา ผิดการสะกดคำ ผิดโดยทำให้ความหมายเปลี่ยนกับผิดแล้วยังพอลงความหมายเดิมได้ย่อมมีข้อแตกต่างในน้ำหนัก หรือเช่น ภาษาอังกฤษ จุดผิดในเรื่องความสอดคล้องของประธานกับกริยา ย่อมมีน้ำหนักมากกว่าสะกดคำผิด เป็นต้น ในการเขียนรายละเอียด จึงควรพิจารณาตามความเหมาะสมพยายามให้เป็นปรนัย (Objective) มากที่สุด

ค) กำหนดตัวแปรย่อยที่มีน้ำหนักเท่ากันทุกตัวแล้วระบุว่าตัวแปรหายไปเท่าไร ระดับคะแนนก็ลดหลั่นตามลำดับ เช่น การประเมินการจัดทำรายงาน อาจมีประเด็นของรูปแบบ เนื้อหา

ภาษา ความสะอาด ประณีต ในกรณีนี้จะยกตัวรูปแบบที่เป็นการเขียนรายละเอียด การให้คะแนนในแบบที่ 3 ดังนี้

กำหนดลักษณะย่อยของรูปแบบของรายงาน ประกอบด้วย ปก คำนำ สารบัญ อ้างอิง บรรณานุกรม จะเห็นว่า ตัวแปรย่อยของรูปแบบมีอยู่ 5 ตัว วิธีเขียนอาจเขียน ดังนี้

ระดับ 4 มีปก คำนำ สารบัญ อ้างอิง บรรณานุกรม ครบถ้วน

ระดับ 3 ขาด 1 ลักษณะ

ระดับ 2 ขาด 2 ลักษณะ

ระดับ 1 ขาด 3 ลักษณะ

ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน

เกณฑ์ (16 คะแนน)	ตัวอย่างที่ดี (4)	ยอมรับได้ (3)	ต้องทำงานเพิ่มขึ้น (2)	จากกันด้วยดี (1)
การแสดงออก ทางสีหน้า	สดใส สายตาดูจับจ้องไม่ กระพริบ จ้องมองที่ครูผู้สอน	สดใส สายตาดูจับจ้องใน บางครั้ง จ้องมองมาที่ ครูผู้สอน	ตาเขม้เป็นมัน และแดงก่ำ	ตาปิดหลับไป และสัปหงก
กระบวนการ คิด	ลือหมุนด้วย เกียรติความเร็วสูง	ลือหมุน เคลื่อนไหว อย่างผ่อนคลาย	ลือเป็นสนิม เคลื่อนไหวอย่างช้า ๆ	วงล้อที่ไม่คิดค้น อะไรเลย
การเคลื่อนไหว	รวดเร็ว จับเคลื่อนไหว อย่างว่องไว	เคลื่อนไหวไม่ แน่นอน นาน ๆ ครั้ง	เฉื่อยชา ขยุกขยิก ขยับบางโอกาส	มีนตึบ สลบไสล
การมีส่วนร่วม ในการอภิปราย	ปากพูดไม่หยุด ในเนื้อหาภาระงาน	พูดเมื่อมีความ จำเป็นต้องพูดหรือ ถูกถาม	พูดออกมาบ้างด้วย ความรำคาญไม่ พอใจ	พูดตลก ไร้สาระหรือเงียบ ไม่มีเสียงออกเลย

ตัวอย่างเกณฑ์การประเมินแบบแยกส่วน

รายการพฤติกรรม	ระดับคุณภาพ		
	ดีมาก (3)	ดี (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็นสมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น แต่ไม่ต่อเนื่อง	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็นแต่ไม่แสดงเหตุผล

วิธีการเขียนเกณฑ์การประเมิน

วิธีการเขียนเกณฑ์การประเมิน ครูสามารถเขียนเกณฑ์การประเมินโดยการพิจารณา ดังนี้

1. เนื้อหา หน่วยการเรียนรู้ นั้น ๆ ตรงกับมาตรฐานการเรียนรู้ข้อใด
2. ประเด็นที่นำมาประเมินสามารถบ่งบอกได้ว่าเป็นคุณภาพของนักเรียนตามมาตรฐานการเรียนรู้ในข้อใด
3. จัดทำรอบการประเมินที่ครอบคลุมประเด็นที่จะนำมาประเมิน
4. กำหนดจำนวนระดับของเกณฑ์
5. พิจารณาเกณฑ์ผ่านและไม่ผ่านพร้อมคำอธิบายและ/หรือตัวอย่างงาน (คำตอบ)
6. เขียนคำอธิบายการแสดงออกถึงระดับความสามารถที่สูงกว่าเกณฑ์ หรือต่ำกว่าเกณฑ์ตามลำดับ
7. ตรวจสอบความชัดเจนของเกณฑ์การประเมิน โดยคณะผู้เชี่ยวชาญ หรือผู้มีส่วนร่วม เช่น นักเรียน (ถ้านักเรียนเข้าใจ อาจช่วยครูสร้าง Rubric ได้)
8. ทดลองใช้เกณฑ์ตรวจผลงาน
9. หาคุณภาพของเกณฑ์
 - ง่าย
 - ใช้ทฤษฎีการวัดขั้นสูง
10. ปรับปรุงเกณฑ์ที่ไม่ได้มาตรฐาน

ขั้นตอนการสร้างแนวทางการให้คะแนนเพื่อการประเมิน

ครูสามารถเริ่มต้นด้วยวิธีการที่ง่าย ๆ ดังนี้ คือ พิจารณามาตรฐานการเรียนรู้ที่นำมากำหนด หน่วยการเรียนรู้อิงมาตรฐาน โดยพิจารณาคำสำคัญ (Keywords) ซึ่งมีอยู่ 2 ลักษณะ คือ ความสามารถหรือทักษะกระบวนการ และ ความรู้ในเนื้อหา

ตัวอย่างเช่น

มาตรฐาน ว 1.1 (1/4) **สังเกต ตั้งคำถาม อภิปราย และอธิบาย**หน้าที่ของอวัยวะต่าง ๆ ของมนุษย์ การทำงานที่สัมพันธ์กันของอวัยวะต่าง ๆ ของมนุษย์ และ **นำความรู้ไปใช้**ในการดูแลรักษาสุขภาพ

● คำถามที่ควรตอบ ได้แก่

คำถามที่ 1 : อะไรคือทักษะ กระบวนการ หรือความรู้ความสามารถที่เราต้องการให้ เกิดกับนักเรียนในมาตรฐานการเรียนรู้^{นี้}ในเชิงคุณภาพ (วิเคราะห์จากคำสำคัญในมาตรฐาน)

- สังเกตได้
- ตั้งคำถามได้
- อภิปรายได้
- อธิบายได้
- นำความรู้ไปใช้ได้

คำถามที่ 2 : สังเกตอะไร อะไรที่นำมาให้สังเกต ทำอย่างไร (ดูรายละเอียด ดูการทำงาน ดูความสัมพันธ์เชื่อมโยงเกี่ยวเนื่อง ดูความสำคัญ) ตั้งคำถามอย่างไร ใครถามใคร ใครเป็นคนตอบ ถามกันหลายคนหรือถามคนเดียว ตอบคนเดียว อภิปรายอย่างไร แบ่งกลุ่มเล็ก ๆ หรือมีกลุ่มเพียงกลุ่มเดียว มาอภิปรายให้กลุ่มใหญ่ฟัง มีประเด็นอะไรบ้างที่จะนำมาอภิปราย/ อธิบายได้คืออะไร ใครอธิบาย คนเดียวหรือหลายคนช่วยกันอธิบาย อธิบายเกี่ยวกับอะไร นำความรู้ไปใช้ได้ แสดงว่านักเรียนต้องรู้ในสิ่งที่จะนำไปใช้และรู้ว่าจะนำไปใช้ได้อย่างไร (บอกแนวทางข้อกำหนด เงื่อนไขการปฏิบัติ)

คำถามที่ 3 : ผลที่ได้หรือเกิดจากการสังเกตคืออะไร (คำพูด คำอธิบาย รูปภาพ) ผลที่ได้หรือเกิดจากการตั้งคำถามคืออะไร ผลที่ได้หรือเกิดจากการอภิปราย อธิบายและนำความรู้ไปใช้คืออะไร (คำตอบของสิ่งเหล่านี้ คือ ผลงาน / ชิ้นงานหรือภาระงานที่ให้นักเรียนปฏิบัติ)

คำถามที่ 4 : ลักษณะสำคัญอะไรที่เป็นรายละเอียดของการปฏิบัติที่เสร็จสมบูรณ์ หรือ ผลงานที่เสร็จสมบูรณ์ (ลักษณะสำคัญที่ให้รายละเอียดเหล่านี้ คือ เกณฑ์ (Criteria) ที่จะใช้ประเมิน)

- ภาษาที่ใช้
 - การนำเสนอความคิดเรียงเรียงเป็นระบบ
 - บทสรุปเชื่อมโยง / ความสัมพันธ์
 - ความถูกต้องในเนื้อหา
 - ภาพประกอบการอธิบาย
 - รายละเอียดในการนำเสนอ
- ฯลฯ

คำถามที่ 5 : ระดับการปฏิบัติ (Performance Level) ของเกณฑ์แต่ละตัวหรือแต่ละด้าน ควรจะมีกี่ระดับ (ผ่าน - ไม่ผ่าน , 0 - 1 หรือ 1 , 2 , 3 หรือ ระดับเริ่มต้น ระดับผ่าน ระดับชำนาญ ระดับเชี่ยวชาญ)

- ภาษาที่ใช้ (0 - 1 , ไม่ผ่าน - ผ่าน)
- การนำเสนอความคิด (1 , 2 , 3)
- บทสรุป (เริ่มต้น , ผ่าน , ชำนาญ ,เชี่ยวชาญ)
- ความถูกต้องด้านเนื้อหา (0 - 1)

คำถามที่ 6 : ในแต่ละระดับการปฏิบัติจะเขียนคำอธิบายคุณภาพของงาน / การปฏิบัติ (Performance Description) ให้มองเห็นความแตกต่างของแต่ละระดับได้อย่างไร

เกณฑ์	ระดับคุณภาพ			
	1	2	3	4
1.
2.
3.

}

คำอธิบาย
ระดับ
คุณภาพ

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

หลังจากที่ครูตรวจให้คะแนนแล้ว (ถือว่าเป็นการวัด) ครูควรกำหนดการตัดสินขั้นสุดท้ายในรูปของระดับคุณภาพ (ถือว่าเป็นการประเมิน) เช่น ดี พอใช้ หรือ ควรปรับปรุง โดยสามารถกำหนดการตัดสินขั้นสุดท้ายของคุณภาพได้ตามสูตรดังนี้

$$\text{เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนระดับคุณภาพ}}$$

ตัวอย่างที่ 1

เกณฑ์	ระดับคุณภาพ		
	ดีมาก (3)	ดี (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่อ่าน	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกความสำคัญของเรื่องที่อ่าน	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็นสมบูรณ์	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็น แต่ไม่ต่อเนื่อง	บอกข้อคิดได้บ้าง แต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่อ่าน	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็นแต่ไม่แสดงเหตุผล

จากตัวอย่างที่ 1

1. รูบรีกนี้ มี 4 เกณฑ์
2. แต่ละเกณฑ์ มี 3 ระดับคุณภาพ คือ ดีมาก (3) ดี (2) และ ควรปรับปรุง (1)
3. รูบรีกนี้ คะแนนเต็ม (คะแนนสูงสุด) = 12 คะแนน (4 เกณฑ์ x 3 คะแนน)
4. รูบรีกนี้ คะแนนต่ำสุด = 4 คะแนน (4 เกณฑ์ x 1 คะแนน)
5. แทนค่าตามสูตร จะได้

$$\frac{12 - 4}{3} = \frac{8}{3} = 2.66 = 3 \text{ (ปัดเศษ)}$$

6. จากข้อ 5 แสดงว่า เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ มีช่วงคะแนนของเกณฑ์การตัดสินห่างกันช่วงละ 3 คะแนน ดังนี้

$$\begin{array}{ccc}
 10 - 12 & \longrightarrow & \text{คะแนนสูงสุด} \\
 7 - 9 & & \\
 \text{คะแนนต่ำสุด} & \longleftarrow & 4 - 6
 \end{array}$$

ซึ่งทุกช่วงคะแนน ห่างกันช่วงละ 3 คะแนนพอดี (เท่ากัน)

7. แปลค่าระดับคะแนน (ช่วงคะแนน) ให้เป็นระดับคุณภาพ เช่น

ระดับคะแนน (ช่วงคะแนน)	ตัวอย่างการแปลค่าระดับคะแนน (ช่วงคะแนน) ให้เป็นระดับคุณภาพ					
10 – 12	ดี	ดี	A	ก	3	2
7 – 9	พอใช้	ปานกลาง	B	ข	2	1
4 – 6	ควรปรับปรุง	ต้องปรับปรุง	C	ค	1	0

8. กำหนดเกณฑ์การผ่าน เช่น กำหนดเกณฑ์การผ่าน 60 % ของคะแนนเต็ม รุบริคนี้ต้องได้ 7 คะแนนขึ้นไปจึงจะถือว่าผ่าน (คิดจาก $\frac{12 \times 60}{100} = 7.20$ ปัดเศษทิ้ง เหลือ 7 คะแนน)

9. สมมติว่า รุบริคนี้ ตรวจสอบผลงานแล้ว นักเรียนได้ 8 คะแนน แสดงว่า อยู่ในช่วง 7 – 9 คะแนน จึงถือว่า “ ผ่าน ” ในระดับพอใช้ หรือ ปานกลาง หรือ B หรือ ข หรือ 2 หรือ 1 (แล้วแต่กรณี)

เกณฑ์การประเมินความสามารถในการอ่านจับใจความ

เกณฑ์	ระดับคุณภาพ		
	ดีมาก (3)	ดี (2)	ควรปรับปรุง (1)
1. ตอบคำถามจากเรื่องที่ย่าน	ตอบคำถามถูกต้องทุกข้อ	ตอบคำถามผิดไม่เกิน 3 ข้อ ใน 5 ข้อ	ตอบผิดมากกว่า 3 ข้อ ใน 5 ข้อ
2. บอกความสำคัญของเรื่องที่ย่าน	บอกเนื้อหาสาระถูกต้องได้ใจความต่อเนื่อง	บอกเนื้อหาสาระได้ถูกต้อง แต่วกวน	บอกเนื้อหาสาระได้บ้าง
3. บอกข้อคิดจากเรื่องที่ย่าน	บอกข้อคิดได้ตรงประเด็นสมบูรณ์	บอกข้อความได้ตรงประเด็น แต่ไม่ต่อเนื่อง	บอกข้อคิดได้บ้างแต่วกวน
4. แสดงความคิดเห็นจากเรื่องที่ย่าน	เสนอความคิดเห็นด้วยเหตุผลและเป็นประโยชน์	เสนอความคิดเห็นได้อย่างมีเหตุผล	เสนอความคิดเห็นแต่ไม่แสดงเหตุผล

คะแนนที่ได้

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน	ระดับคุณภาพ
10 – 12	ดี
7 – 9	พอใช้
4 – 6	ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพพอใช้ขึ้นไป

สรุป

ผ่าน

ไม่ผ่าน

ตัวอย่างที่ 2

เกณฑ์	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. เนื้อหา	- นำคำที่ให้มาใช้ครบถ้วน - ลำดับเรื่องราวได้ต่อเนื่องไม่สับสน - เรื่องมีความหมาย	- นำคำที่ให้มาใช้ไม่ครบ ขาด 1 – 2 คำ - ลำดับเรื่องราวได้ต่อเนื่อง	- นำคำที่ให้มาใช้ไม่ครบ ขาด 2 – 4 คำ - ลำดับขั้นตอนสับสนเล็กน้อย	- นำคำที่ให้มาใช้ไม่ครบ ขาด มากกว่า 4 คำ - ลำดับขั้นตอนสับสน
2. การใช้ภาษา	- เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง หรือเขียนผิดพลาดไม่เกิน 1 – 3 คำ - ใช้คำได้เหมาะสม	- เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ผิดพลาด 4 – 6 คำ - ใช้คำได้เหมาะสม	- เขียนสะกดคำผิดพลาดไม่เกิน 7 – 10 คำ - ใช้คำได้เหมาะสมปานกลาง	- เขียนสะกดคำผิดพลาดมากกว่า 10 คำ - ใช้ถ้อยคำไม่ค่อยเหมาะสม
3. นิสัยที่ดีในการเขียน	- มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย - มีความสะอาด	- มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย - มีรอยลบ ขูดขีด มา 1 – 2 แห่ง	- มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย - มีรอยลบ ขูดขีด มา 3 – 5 แห่ง	- ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย - มีรอยลบ ขูดขีด มา 5 แห่งขึ้นไป
4. ภาพ	- ภาพสอดคล้องกับเรื่อง - ภาพสื่อความหมายครอบคลุมกับเรื่อง	- ภาพสอดคล้องแต่สื่อความหมายครอบคลุมกับเรื่อง - ภาพสวยงาม	- ภาพสอดคล้องกับเรื่อง - สื่อความหมายไม่ครอบคลุมกับเรื่อง - สวยงามปานกลาง	- ภาพสอดคล้องกับเรื่อง - สื่อความหมายไม่ครอบคลุม - ไม่สวยงาม

จากตัวอย่างที่ 2

1. รูปรีคนี้ มี 4 เกณฑ์
2. แต่ละเกณฑ์ มี 4 ระดับคุณภาพ คือ 4 , 3 , 2 และ 1
3. รูปรีคนี้ คะแนนเต็ม (คะแนนสูงสุด) = 16 คะแนน (4 เกณฑ์ x 4 คะแนน)
4. รูปรีคนี้ คะแนนต่ำสุด = 4 คะแนน (4 เกณฑ์ x 1 คะแนน)

9. สมมติว่า รูปรีกนี้ ตรวจสอบผลงานแล้ว นักเรียนได้ 9 คะแนน แสดงว่า อยู่ในช่วง 7 – 9 คะแนน จึงถือว่า “ ไม่ผ่าน ” (เพราะเกณฑ์การผ่านต้องได้ 10 คะแนนขึ้นไป) ซึ่งอยู่ในระดับพอใช้ หรือ ปานกลาง หรือ C หรือ ค หรือ 2 หรือ 1 (แล้วแต่กรณี)

เกณฑ์การประเมิน

เกณฑ์	ระดับคุณภาพ			
	4	3	2	1
1. เนื้อหา	- นำคำที่ให้มาใช้ครบถ้วน - ลำดับเรื่องราวได้ต่อเนื่องไม่สับสน - เรื่องมีความหมาย	- นำคำที่ให้มาใช้ไม่ครบ ขาด 1 – 2 คำ - ลำดับเรื่องราวได้ต่อเนื่อง	- นำคำที่ให้มาใช้ไม่ครบ ขาด 2 – 4 คำ - ลำดับขั้นตอนสับสนเล็กน้อย	- นำคำที่ให้มาใช้ไม่ครบ ขาด มากกว่า 4 คำ - ลำดับขั้นตอนสับสน
2. การใช้ภาษา	- เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง หรือเขียนผิดพลาดไม่เกิน 1 – 3 คำ - ใช้คำได้เหมาะสม	- เขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ผิดพลาด 4 – 6 คำ - ใช้คำได้เหมาะสม	- เขียนสะกดคำผิดพลาดไม่เกิน 7 – 10 คำ - ใช้คำได้เหมาะสมปานกลาง	- เขียนสะกดคำผิดพลาดมากกว่า 10 คำ - ใช้ถ้อยคำไม่ค่อยเหมาะสม
3. นิสัยที่ดีในการเขียน	- มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย - มีความสะอาด	- มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย - มีรอยลบ ขูดขีด มา 1 – 2 แห่ง	- มีความเป็นระเบียบเรียบร้อย - มีรอยลบ ขูดขีด มา 3 – 5 แห่ง	- ไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย - มีรอยลบ ขูดขีด มา 5 แห่งขึ้นไป
4. ภาพ	- ภาพสอดคล้องกับเรื่อง - ภาพสื่อความหมายครอบคลุมกับเรื่อง	- ภาพสอดคล้องแต่สื่อความหมายครอบคลุมกับเรื่อง - ภาพสวยงาม	- ภาพสอดคล้องกับเรื่อง - สื่อความหมายไม่ครอบคลุมกับเรื่อง - สวยงามปานกลาง	- ภาพสอดคล้องกับเรื่อง - สื่อความหมายไม่ครอบคลุม - ไม่สวยงาม

เกณฑ์การตัดสินคุณภาพ

ช่วงคะแนน ระดับคุณภาพ

14 – 16 ดีมาก

10 – 13 ดี

7 – 9 พอใช้

4 – 6 ควรปรับปรุง

เกณฑ์การผ่าน ตั้งแต่ระดับคุณภาพดีขึ้นไป

สรุป ผ่าน ไม่ผ่าน

บทสรุป

การสร้างรูปรีด นับว่าเป็นงานที่ยาก แต่การใช้รูปรีดเป็นสิ่งที่ทำได้ง่าย เมื่อครูสร้างรูปรีดขึ้นแล้ว ควรมอบรูปรีดไว้ให้นักเรียนเพื่อใช้ประเมินงานของตนเอง ผลการประเมินที่นักเรียนประเมินตนเองไม่ควรนำมาใช้เป็นคะแนนเพื่อตัดเกรด แต่คะแนนหรือผลการประเมินนั้น จะนำมาใช้เพื่อช่วยนักเรียนให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เพิ่มขึ้นและพัฒนาชิ้นงานของตนเองในครั้งสุดท้ายให้ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม ดังนั้น การให้นักเรียนประเมินผลงานของตนเอง แล้วนำผลมาตัดเกรดจึงเป็นสิ่งที่ไม่จำเป็น นอกจากนี้ การไม่นำผลการประเมินงานของตนเองมาตัดเกรด ยังช่วยให้นักเรียนเกิดความซื่อสัตย์ต่อการประเมินงานของตนเองได้อีกด้วย

อย่างไรก็ตาม ครูควรให้โอกาสนักเรียนในการปรับปรุงชิ้นงานอยู่เสมอ และควรให้เพื่อนช่วยกันประเมินชิ้นงานซึ่งกันและกัน โดยใช้รูปรีดเดียวกันกับที่นักเรียนแต่ละคนใช้ในงานชิ้นหนึ่ง ๆ เป้าหมายของการให้เพื่อนช่วยประเมินชิ้นงานก็เพื่อช่วยให้ทุกคนทำงานได้ดีขึ้นและหลังจากที่เพื่อนช่วยประเมินแล้ว ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสปรับปรุงชิ้นงานด้วยเช่นกัน

นอกจากนี้ ผู้ปกครองอาจใช้รูปรีดเพื่อช่วยนักเรียนในการทำการบ้านได้อีกด้วย และในตอนสุดท้าย ครูจะใช้รูปรีดเดิมที่นักเรียนหรือเพื่อนใช้ในการประเมินชิ้นงานมาทำการประเมินชิ้นงานของนักเรียน แล้วคืนผลการประเมินให้นักเรียน นักเรียนจะทราบได้ว่ามีสิ่งใดบ้างที่ตนทำได้ดีและสิ่งใดบ้างที่นักเรียนควรทำเพิ่มเติมในอนาคต

ถ้าจำเป็นต้องมีการให้เกรด ครูก็สามารถใช้รูปรีดช่วยได้โดยงานชิ้นใดเมื่อประเมินตามเกณฑ์แล้วพบว่าเกณฑ์ข้อใดข้อหนึ่งมีคุณภาพยอดเยี่ยม งานชิ้นนั้นควรได้ A และงานชิ้นใดเมื่อประเมินตามเกณฑ์แต่ละเกณฑ์ แล้วพบว่ามีความดีที่สุดในทุกเกณฑ์ งานชิ้นนั้นควรให้เกรด D หรือ F และงานชิ้นใดเมื่อประเมินตามเกณฑ์แต่ละเกณฑ์ แล้วพบว่ามีความแตกต่างจากสองกรณีแรก ครูสามารถนำเกรดที่ได้ในแต่ละเกณฑ์มาหาค่าเฉลี่ยได้ เพื่อตัดเกรดชิ้นงานนั้น ๆ นักเรียนสามารถนำรูปรีดไปรวมไว้ในแฟ้มสะสมผลงานได้ อย่างไรก็ตามพึงระลึกเสมอว่า การที่เราใช้รูปรีดนั้นก็เพื่อช่วยสนับสนุนหรือประเมินการเรียนรู้ของนักเรียนเป็นสำคัญ ทั้งครูและนักเรียนต้องสร้างความเชื่อมั่นในรูปรีดที่พัฒนาขึ้นมาด้วย และการให้ผู้เกี่ยวข้อง เช่น ครู ผู้ปกครอง หรือผู้รู้ทั้งหลายได้เข้ามามีส่วนร่วมในการสร้างและพัฒนารูปรีดย่อมเป็นสิ่งที่น่าสนับสนุนให้มีการดำเนินการ ซึ่งนับเป็นการสร้างความน่าเชื่อถือให้แก่รูปรีดยิ่งขึ้น

